

Vaderdag

Al weken van te voren is kleindochter Hanna er mee bezig. Als papa even niet in de buurt is, fluistert ze over geheime foto's en tekeningen. Deze column bereikt de stad waarin zij wonen niet, dus als niemand van u dit verkapt, blijft het onder ons Bornenaren.

Vaderdag....

Ik heb mogen meemaken hoe mijn echtgenoot een bijzondere vader werd voor onze kinderen. Dat moet je toch ook maar afwachten als je als jonge mensen aan het avontuur van het ouderschap begint!

Vaderdag:

Met weemoed en een warme glimlach denk ik aan mijn vader. Ik voelde me zijn oogappel, een persoonlijke fan bij alles wat ik in mijn leven deed. Niet dat-ie altijd blij of tevreden was hoor; hij kon ook streng zijn. "Het groeit me niet op de rug", zei hij als er iets teveel hagelslag op de boterham gestrooid werd. Maar geen wonder; hij groeide op als oudste van 12 kinderen met een vader die een bescheiden inkomen had. Duurzaam leven was toen geen keuze, maar bittere noodzaak.

Het doet eigenlijk steeds meer pijn om mijn vader te missen in mijn leven, na zijn overlijden in 2015 of eigenlijk al eerder, toen hij geleidelijk aan verborgen raakte in de mist die Alzheimer heet.

Maar soms is hij er weer even, zoals op Pinksterzaterdag j.l. toen het herenkoor van de Stephanuskerk tijdens de communie het "Cum Sancto Spiritu" inzette. Met mijn ogen dicht hoorde ik mijn vaders heldere tenorstem: kom Heilige Geest! Wat genoot hij altijd van dit gezang.

Vaderdag:

Vaders, belangrijke, vormende personen in je leven. Voor een 4-jarige, maar ook voor een 64-jarige. Je mag werkelijk van geluk spreken als die vader liefdevol en zorgzaam, aandachtig en trouw is (geweest) voor jou. En het leven kan een hele klus worden als je niet zo'n vader hebt gehad, om welke redenen dan ook.

Als wij christenen iets van Jezus hebben geleerd, dan toch vooral:

De bron van ons leven, de zin van alle dag en onze uiteindelijke bestemming, ons thuiskomen heeft met "Vader" te maken. Als we dan toch een naam mogen geven aan dat onvoorstelbare Mysterie van ons bestaan, "gewoon dat we er zijn..." Dat noemt Jezus "Abba", heel dichtbij, vertrouwelijk, mijn pappa. En hij leerde ons te bidden tot "Onze Vader".

Wij mogen weten dat we allemaal een oogappel zijn, gewenst en geliefd kind, kostbaar in de ogen van "Onze Vader in het verborgene".

Uit de joodse traditie (het boek Exodus) krijgen we een aantal eigenschappen van deze

Vader aangereikt. We zingen ze graag: "O Heer God, erbarmend, genadig, lankmoedig, rijk aan liefde, rijk aan trouw, bewarend liefde tot het duizendste geslacht"

Een goede zondag en zo mogelijk een fijne vaderdag gewenst. (Ik geloof dat ik een weekje te vroeg ben, maar even goed alvast!)

Susan van Os- Yedema, emeritus pastoraal werker